

tagelsers Udførelse samt det kemiske Laboratoriearbejde paahviler d'Hrr. Rolf J. Witting og Sigurd Stenius. — Videre indeholder det foreliggende Værk Beskrivelse af de anvendte Instrumenter og af Methoderne til Bestemmelse af Vandets Saltholdighed og Luftindhold. Derefter følger Tabeller over alle i Tidsrummet August 1898—December 1904 udførte hydrografiske Iagttagelser og af samtidigt anstillede meteorologiske Observationer, og Værket ledsages af to fortrinlige Dobbelkort over Østersøen med indtegnede Stationer.

Johan Gehrke.

M. MAUSS (avec la collaboration de H. BEUCHAT): Essai sur les variations saisonnières des sociétés Eskimos, étude de morphologie sociale (l'Année sociologique, ed. Durkheim, Paris 1904—05 pp. 39—132).

Denne i al sin Kortfattedhed dybtgaaende og selvstændige Studie over Eskimokulturens Sociologi er et Modsigelsens Tegn for alle dem, der tror, at Franskmandene mangler Evne til at forstaa andre Nationer end deres egen. Det er i Virkeligheden udmærket lykkedes Professor Mauss, der tidligere har ydet vægtige Studier over andre Naturfolks Liv, at give et Billede, et meget omfattende og træffende, af Eskimoernes Samfundsliv og navnlig paa en meget lærerig Maade at fremstille, hvorledes dette ligesom visse Polardyr ændrer sin Habitus efter den arktiske Vinters og Sommers skiftende Krav. Han har ved sin Gennemgang af den herhen hørende omfattende Literatur, af hvilken saa at sige intet er undgaaet ham, haft en fortrinlig Hjælper i sin yngre Medarbejder Beuchat, der er mere fortrolig med de skandinaviske Sprog end Mauss selv. Beskrivelsen af f. Eks. den eskimoiske Hustype og Teltet er ligefrem klassisk. Det er første Gang, man finder en moderne Vurdering af Eskimoens Moral og Trosførelser og af deres Angakokkers Ritus. „Hele det eskimoiske Vinterliv er, kort sagt, en lang religiøs Fest.“ Desværre har der i dette Afsnit indsneget sig en Misforstaaelse, der er mig uforklarlig. Angaaende Daabsskikkene ved Ammassalik anføres der (S. 101), at et Barn, der fødes om Sommeren, som sit første Maaltid faar Suppe, kogt paa et Landdyrs Kød, men et Vinterbarn faar Suppe af et Sødyr. Dette citeres efter Holms „Etnologisk Skitse (S. 91)“, hvor der imidlertid staar noget helt andet, nemlig at Barnet stryges omkring Munden med Vand, hvad der skal betyde, at det „skal ernære sig ved Havet“ (o: ved Fangst

af Havets Dyr). „Første Gang Moderen spiser efter Fødslen, faar Barnet lidt med. Dersom det er et Sødyr eller Havplanter, der nydes, anvender Moderen noget salt Vand ved Tilberedningen af Maden for Fremtiden; er det derimod et Landdyr eller en Landplante, da koges Maden udelukkende i fersk Vand.“ Mauss' Misforstaaelse staar isoleret i hans Afhandling, der iøvrigt gør et fuldstændig paalideligt Indtryk. Skulde jeg endnu indvende noget, er det i Anledning af hans Oversættelse af *igloqatigit* ved „tous les cousins“ foruden ved det rigtige „Husfæller“. Fætre (og Kusiner) hedder *iglorit* (*ihloret*), et Ord af en anden Stamme og Grundbetydning („den anden Side“ el. lign.) end det førstnævnte. — Glædeligt er det endelig engang at finde en mere forstaaende Opfattelse af det eskimoiske Ægteskab og af „Konebytningen“ (S. 113—114) end den gængse, der kun anlægger en evropæisk-kristelig Maalestok. Forf. paaviser, hvilke Motiver der ligger til Grund for Konebytnings-Skikkene, og hvor intimt de er knyttede til den eskimoiske Religion. Hvis Grønlandernes danske Formyndere engang istedenfor at give sig sine snævre Fordomme i Vold vilde søge at gaa ind paa disse hedenske Skikkens ideelle Motiver og deres moralske Betydning for Eskimokulturen, vilde Danmark endnu kunne opnaa at blive et Land, som behandler en fremmed Folkerace paa en civiliseret Maade. Men det er vel under vor Værdighed at skulle lære Menneskerettighedernes Forstaaelse af de Franske?

W. Thalbitzer.

John T. Quin: The building of an island, being a sketch of the geological structure of the Danish West Indian island of St. Croix or Santa Cruz. New York 1907 (106 Pag. med 5 Tavler og 1 Kort).

Det foreliggende Værk giver en meget udførlig og grundig Fremstilling af St. Croix' geologiske Bygning. Forfatteren, der har været Inspektør for de dansk vestindiske Skoler, er ikke Geolog af Fag, hvilket han ogsaa selv udtrykkelig fremhæver, og som Følge heraf maa man heller ikke vente sig nogen videnskabelig Beskrivelse af Øens Bjergarter og Forsteninger; Hovedvægten er lagt paa Undersøgelsen af Jordlagenes Stilling og af de Jordskorpebevægelser, der har frembragt denne, og i den Retning har Forfatteren naaet at give en udmærket Oversigt, der er saa meget værdifuldere, som Forholdene paa St. Croix er ret udviklede og ikke kan klares uden ved en nøjagtig Undersøgelse af alle Øens enkelte Dele.